

notum est. *Pasim in suis literis Optimus Vir querelas de - - affectu adeo tristi effundit, ut adamantinum pectus gerere censemendus sit, qui ad ista non moveatur.* Neque tamen soli . . . B. *Virum insectati sunt, sed progressu temporis maximum agmen obtrectatorum prodiit . . . Qvanta vero eo ipso B. Arndius injuria affectus sit, in eadem epistola, ad quam omnes impensis Arndium impugnantes constanter remitto, legere licet.* In viam, quam antea ingressus sum, redeo, iterum iterumque asserens, vocabula nociva ferio fugienda esse, quod quidam ita stricte, imo strictissime quandoque observarunt, ut etiam illis vocibus & phrasibus, in quibus tamen nihil unquam criminis deprehensum fuit, miserint nuntium. Eo collineant verba Dn. D. Sontagii, quando in Disput. quadam de vera fidei forma p. 73 ita dicit: . . . ut cautius impostorum loquantur, instar omnium sibi gnomonis vice defigant exemplum B. D. GERHARDI Senioris, quem Theologorum præcipitantis seculi parentem toties a magni judicij viris salutatum novimus. B. quidem D. Rudraufius de hoc ipso in Philos. Theol. p. 129. historiam omnino memorabilem consignavit, Optimus, inquietus, & meritissimus Dn. Gerhardus suo tempore vocem Taulerianam Gelassenheit ex libris Scholæ Eusebianæ eo consilio eaque de causa submovit, quia blandiri videatur somniis Fanaticorum, Weigelianarum & Rosæcrucianorum, prout ad B. nostrum Mentzerum Jena scripsit dat. 13 Mart. 1623. his verbis: Vox Tauleriana Gelassenheit, QUA ET LUTHERUS UTITUR, non alio a me accipitur sensu, quam eo, quem statim addo, videlicet, ut pro abnegatione nostri & resignatione voluntatis propriæ accipiatur. Quid enim? An non Ecclesia canit: Dir uns lagen ganz und gar? Nihilo tamen minus, cum intelligerem, hac vocula Enthusiastas abuti, eamque calumniæ esse obnoxiam, submovi eam ex libris Scholæ Eusebianæ. Absit enim a me, ut NB. vel verbum proferre sciens velim, quod somniis